

Se svou Mášou

Václav Neckář

1. Tak pokud já vím, to začalo tím,
že šel jsem náměstím,
se svou Mášou, svou láskou.
Dál kousek byl sad a soumrak už pad
a já chtěl blíž se znát se
svou Mášou, svou láskou.

R: Jen stromy se dívaly,
jak jsem krásně zoufalý,
jak se ptám, jestli smím.
Jak dobývám básněmi
její tajná území
s úspěchem nejmenším.

2. Můj přítel se smál, tak nedojdeš dál,
prý abych líp to hrál,
se svou Mášou, svou láskou.
Pak potkal jsem ji až za spoustu dní
a přítel můj byl s ní,
s mou Mášou, mou láskou.

R: Jen stromy se dívaly,
jak jsem krásně zoufalý,
jak už dál nechci žít.
Ty smutky zas opadnou,
jenom příchut' záhadnou
vzpomínkám nelze vzít.